

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES JULIANAS KOKOTES [JULIANE KOKOTT]
SECINĀJUMI,
sniegti 2015. gada 12. februārī¹

Lieta C-106/14

**Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD) un
Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)
pret
Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie**

(Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Regula (EK) Nr. 1907/2006 (REACH regula) — Ķīmikāliju reģistrēšana, vērtēšana, licencēšana un ierobežošana (REACH) — Izstrādājuma jēdziens — Izstrādājums, kas sastāv no vairākiem izstrādājumiem — Informēšanas pienākumi, ja tikušas izmantotas ļoti lielas bažas izraisošas vielas — Koncentrācijas konstatēšana — Ražošana, imports un piegāde

I – Ievads

1. Ja izstrādājums satur vairāk nekā 0,1 % lielas bažas izraisošas vielas, REACH regulā² ir paredzēts konkrēts pienākums informēt Eiropas Ķīmikāliju aģentūru (turpmāk tekstā – “ECHA”), kā arī izstrādājuma saņēmējus un patērētājus.
2. Vairākas dalībvalstis un Eiropas Komisija diskutē par to, kā tiek aprēķināts šis koncentrācijas robežlielums, ja izstrādājums sastāv no vairākām sastāvdaļām, kas pašas par sevi ir izstrādājumi. It īpaši Komisija, kuru atbalsta vairākums dalībvalstu, aizstāv viedokli, ka bažas izraisošas vielas daļa ir jāaprēķina attiecībā uz komplektēto izstrādājumu. Dažas dalībvalstis – šīs tiesvedības dalībnieču vairākums – iebilst pret minēto, norādot, ka pietiek ar to, ja šis īpatsvars tiek sasniegts atsevišķās sastāvdaļās. Šādā gadījumā pienākums darīt zināmu informāciju pastāvētu daudz biežāk.
3. Šim strīdam acīmredzami ir būtiska nozīme attiecībā uz izstrādājumu brīvu apriti, jo tā sekas var būt tādas, ka izstrādājumiem dažādās dalībvalstīs tiek piemērotas atšķirīgas prasības. Tādēļ tā atrisināšana ir Tiesas uzdevums.

1 — Oriģinālvaloda – vācu.

2 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 1. lpp.), pēdējo reizi grozīta ar Komisijas 2014. gada 14. augusta Regulu (ES) Nr. 895/2014 (OV L 244, 6. lpp.).

II – Atbilstošās tiesību normas

A – Savienības tiesības

1) REACH regula

4. Ir jāuzsver šādi REACH regulas preambulas apsvērumi:

“(1) Šai regulai būtu jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības un vides aizsardzības līmenis, kā arī vielu – vielu preparātos vai izstrādājumos – brīva aprīte iekšējā tirgū, reizē veicinot konkurenci un inovācijas. Šai regulai arī būtu jāveicina alternatīvu metožu attīstība vielu bīstamības novērtēšanai.

[..]

(3) Tuvinot tiesību aktus par vielām, būtu jānodrošina augsts cilvēku veselības un vides aizsardzības līmenis, lai panāktu ilgtspējīgu attīstību. Šie tiesību akti nediskriminējošā veidā būtu jāpieņem gan iekšējā, gan starptautiskajā tirgū tirgotajām vielām saskaņā ar Kopienas starptautiskajām saistībām.

[..]

(29) Tā kā izstrādājumu izgatavotājiem un importētājiem vajadzētu būt atbildīgiem par saviem izstrādājumiem, ir lietderīgi noteikt prasību reģistrēt vielas, kurām ir paredzēta izdalīšanās no izstrādājumiem un kuras nav reģistrētas šādai lietošanai. Attiecībā uz ļoti lielas bažas izraisošām vielām, kas ietilpst tādos izstrādājumos, kas pārsniedz tonnāžas un koncentrācijas robežlielumus, ja nevar izslēgt vielas iedarbību un ja viela šādai lietošanai nav reģistrēta, par to būtu jāpaziņo Aģentūrai. Aģentūrai būtu jānodrošina pilnvaras, kas ļauj prasīt reģistrācijas iesniegšanu, ja tai ir pamats domāt, ka vielas izdalīšanās no izstrādājuma var radīt risku cilvēku veselībai vai videi, un ja vielas daudzums šajos izstrādājumos gadā pārsniedz 1 tonnu, mērot uz izgatavotāju vai importētāju. Aģentūrai būtu jāapsver nepieciešamība izteikt priekšlikumu attiecībā uz ierobežojumiem, ja tā uzskata, ka šādas vielas lietošana izstrādājumos rada tādu risku cilvēku veselībai vai videi, kas netiek pienācīgi kontrolēti.

[..]

(56) Daļa no ražotāja vai importētāja atbildības par vielu risku pārvaldību ir informācijas sniegšana par šīm vielām citiem profesionāļiem, tādiem kā pakārtotie lietotāji vai izplatītāji. Turklāt izstrādājumu ražotājiem un importētājiem būtu jāpiegādā informācija par izstrādājumu drošu lietošanu industriālajiem un profesionālajiem lietotājiem, kā arī patērētājiem, saskaņā ar lūgumu. Šim būtiskajam pienākumam būtu jāattiecas arī uz visu piegādes ķēdi, lai citas iesaistītās personas spētu pildīt savus pienākumus, pārvaldot risku, kas rodas no šādu vielu lietošanas.

[..]

(117) ES pilsoņiem vajadzētu būt pieejamai informācijai par ķīmikālijām, kuru iedarbībai tie var būt pakļauti, lai ļautu viņiem pieņemt pamatotus lēmumus par to, kā lietot šīs ķīmikālijas. [..]

[..]”

5. REACH regulas 1. pantā ir definēti tās mērķi un darbības joma:

“1. Šīs regulas mērķis ir nodrošināt augsta līmeņa cilvēku veselības aizsardzību un vides aizsardzību, ieskaitot alternatīvu metožu attīstību vielu bīstamības novērtēšanai, kā arī vielu brīvu apriti iekšējā tirgū, reizē veicinot konkurenci un inovācijas.

[..]

3. Šī regula balstās uz principu, ka ražotāji, importētāji un pakārtoti lietotāji ir atbildīgi, lai nodrošinātu to, ka viņi izgatavo, laiž tirgū vai lieto vielas, kas nelabvēlīgi neietekmē cilvēku veselību vai apkārtējo vidi. Tās pamatā ir piesardzības princips.”

6. REACH regulas 2. panta 2. punktā ir ietverts tiesiskais regulējums par to, kad izstrādājums vairs nav uzskatāms par tādu:

“Atkritumi [..] nav viela, preparāts vai izstrādājums šīs regulas 3. panta nozīmē.”

7. REACH regulas 3. pantā ir definēti vairāki jēdzieni, kuriem ir nozīme šajā lietā:

“3) izstrādājums: objekts, kam izgatavošanā piešķir īpašu formu, virsmu vai struktūru, kas nosaka tā funkcijas vairāk nekā ķīmiskais sastāvs;

4) izstrādājuma izgatavotājs: ikviena fiziska vai juridiska persona, kas izgatavo vai komplektē izstrādājumu Kopienā;

[..]

11) importētājs: jebkura Kopienā reģistrēta fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par importu;

12) laišana tirgū: darbība, ar ko par samaksu vai bez maksas trešai personai piegādā vai dara pieejamu [izstrādājumu]. [..]

[..]

33) izstrādājuma piegādātājs: jebkurš izstrādājuma izgatavotājs vai importētājs, izplatītājs vai cits piegādes ķēdes dalībnieks, kas laiž izstrādājumu tirgū;

[..].”

8. REACH regulas 7. pantā ir paredzēts konkrēts pienākums saistībā ar izstrādājumiem darīt zināmu informāciju ECHA:

“2. Izstrādājuma ražotāji vai importētāji [..] ziņo Aģentūrai, ja viela atbilst 57. panta kritērijiem un ir apzināta saskaņā ar 59. panta 1. punktu, un ir ievēroti abi tālāk minētie nosacījumi:

a) viela izstrādājumos ir tādā daudzumā, kas kopumā vienam ražotājam vai importētājam gadā pārsniedz vienu tonnu;

b) viela izstrādājumos ir lielākā koncentrācijā par 0,1 masas procentu izteiksmē (w/w).

3. Panta 2. punktu nepiemēro, ja parastos vai loģiski prognozējamos lietošanas, arī apglabāšanas apstākļos izgatavotājs vai importētājs var novērst iedarbību uz cilvēkiem vai apkārtējo vidi. Tādos gadījumos izgatavotājs vai importētājs saņēmējam nodod attiecīgas instrukcijas par izstrādājumu.

[..]

5. Aģentūra var pieņemt lēmumus, prasot izstrādājumu ražotājiem vai importētājiem saskaņā ar šo sadaļu iesniegt reģistrācijas pieteikumu par visām vielām, kas ir attiecīgos izstrādājumos, ja ir ievēroti visi šie nosacījumi:

- a) viela izstrādājumos ir tādā daudzumā, kas kopumā vienam ražotājam vai importētājam gadā pārsniedz 1 tonnu;
- b) Aģentūrai ir iemesls aizdomām, ka:
  - i) viela no izstrādājumiem izdalās un
  - ii) vielas izdalīšanās no izstrādājumiem apdraud cilvēku veselību vai apkārtējo vidi;
- c) uz vielu neattiecas panta 1. punkts.

Par reģistrācijas iesniegumu maksā saskaņā ar IX sadaļu.

6. Panta 1. līdz 5. punktu nepiemēro vielām, kas jau ir reģistrētas attiecīgam lietošanas veidam.

[..]”

9. *REACH* regulas 33. pantā ir konkretizēts ar izstrādājumiem saistītais pienākums darīt zināmu informāciju saņēmējiem un patērētājiem:

“1. Tāda izstrādājuma piegādātājs, kura sastāvā ir viela, kas atbilst 57. panta kritērijiem un kas saskaņā ar 59. panta 1. punktu ir konstatēta lielākā koncentrācijā par 0,1 % (w/w), izstrādājuma saņēmējam dara zināmu pietiekamu informāciju, kas piegādātājam pieejama, lai izstrādājumu varētu droši lietot, un vismaz vielas nosaukumu.

2. Pēc patērētāja pieprasījuma tāda izstrādājuma piegādātājs, kura sastāvā ir viela, kas atbilst 57. panta kritērijiem un kas saskaņā ar 59. panta 1. punktu ir konstatēta lielākā koncentrācijā nekā 0,1 % (w/w), patērētājam dara zināmu pietiekamu informāciju, kas piegādātājam pieejama, lai izstrādājumu varētu droši lietot, un vismaz vielas nosaukumu.

Attiecīgo informāciju bez maksas sniedz 45 dienās pēc pieprasījuma saņemšanas.”

10. Tiesību normu par ļoti lielas bažas izraisošām vielām mērķi ir atspoguļoti *REACH* regulas 55. pantā:

“Šīs sadaļas mērķis ir nodrošināt labu iekšējā tirgus darbību, reizē nodrošinot to, ka pienācīgi kontrolē risku, ko rada vielas, kas rada ļoti lielas bažas, un šīs vielas pakāpeniski aizvieto ar piemērotām alternatīvām vielām vai tehnoloģijām, ja to darīt ir pamatoti no ekonomikas un tehnoloģiju viedokļa. Tāpēc visi ražotāji, importētāji un pakārtotie lietotāji, kas iesniedz pieteikumu licences saņemšanai, analizē attiecīgās vielas iespējamās alternatīvas, apsver ar tām saistītos riskus un šādas aizstāšanas tehnisko un ekonomisko iespējamību.”

11. Ļoti lielas bažas izraisošas vielas ir definētas *REACH* regulas 57. pantā:

“Šādas vielas var iekļaut XIV pielikumā saskaņā ar 58. pantā paredzēto procedūru:

- a) vielas, kas atbilst kritērijiem, lai tās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1272/2008 I pielikuma 3.6. iedaļu klasificētu kancerogēno vielu bīstamības klases 1.A vai 1.B kategorijā;

- b) vielas, kas atbilst kritērijiem, lai tās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1272/2008 I pielikuma 3.5. iedaļu klasificētu cilmes šūnu mutācijas izraisošas bīstamības klases 1.A vai 1.B kategorijā;
- c) vielas, kas atbilst kritērijiem, lai tās saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1272/2008 I pielikuma 3.7. iedaļu klasificētu seksuālo funkciju un auglību vai attīstību kaitīgi ietekmējošas bīstamības klases reproduktīvajai sistēmai toksiskas vielas 1.A vai 1.B kategorijā;
- d) vielas, kas ir noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas saskaņā ar šīs regulas XIII pielikumā konkretizētajiem kritērijiem;
- e) vielas, kas ir ļoti noturīgas un ļoti bioakumulatīvas saskaņā ar šīs regulas XIII pielikumā konkretizētajiem kritērijiem;
- f) vielas, piemēram, tādas, kam ir endokrīno sistēmu noārdošas īpašības, vai tādas, kurām ir noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas vai ļoti noturīgas un ļoti bioakumulatīvas īpašības, kuras neatbilst d) vai e) apakšpunktā konkretizētajiem kritērijiem un par kurām ir zinātnes liecības, ka tās var izraisīt nopietnu ietekmi uz cilvēku veselību vai apkārtējo vidi, izraisot tādas pašas bažas kā citas a) līdz e) apakšpunktā uzskaitītās vielas, un kuras ir apzinātas katrā gadījumā individuāli saskaņā ar 59. pantā paredzēto procedūru.”

12. REACH regulas 59. pantā ir noteikta procedūra, saskaņā ar kuru ECHA vielas, kurām ir 57. pantā minētās pazīmes, var iekļaut t.s. “kandidātu sarakstā” attiecībā uz licencēšanas prasības izvirzīšanu.

2) Ķīmikāliju aģentūras vadlīnijas

13. Strīdus pamatā esošais jautājums tiek apskatīts “Ķīmikāliju aģentūras 2011. gada 1. aprīļa vadlīnijās par prasībām attiecībā uz vielām izstrādājumos (Versija:2)”³. To 4.4. iedaļā ir noteikts, ka ļoti lielas bažas izraisošu vielu koncentrācija komplektētos izstrādājumos ir jāapzina attiecībā uz visu izstrādājumu:

“Viena izstrādājuma dažādās sastāvdaļās var būt dažāda vienas SVHC kandidātvielas saraksta koncentrācija, piemēram, datora korpusā vielai ir viena koncentrācija, bet transformatorā – cita. Lai tiktu piemēroti pienākumi saskaņā ar 7. panta 2. punktu un 33. pantu, šīs SVHC koncentrācijai jāpārsniedz 0,1 % (w/w) visā izstrādājumā [..].”

B – Francijas tiesības

14. Pamatlieta ir par to, vai ir spēkā “Paziņojums uzņēmējiem attiecībā uz pienākumu darīt zināmu informāciju par izstrādājumos ietvertām vielām saskaņā ar Regulas Nr. 1907/2006 (REACH) 7. panta 2. punktu un 33. pantu – maksimālās robežas 0,1 masas procentu izteiksmē (w/w), kas minēta 7. panta 2. punktā un 33. pantā, interpretācija”, ko 2011. gada 8. jūnijā pieņēma Francijas *ministre de l'écologie, du développement durable des transports et du logement* [vides, ilgtspējīgas attīstības, transporta un mājokļu ministrs] (turpmāk tekstā – “ministra paziņojums”).

15. Tajā saskaņā ar iesniedzējtiesas sniegtajām ziņām ir norādīts:

“Ņemot vērā 2011. gada 1. aprīlī Eiropas Ķīmikāliju aģentūras [..] interneta vietnē publicētās [..] pārstrādātās vadlīnijas REACH regulas piemērošanai attiecībā uz izstrādājumos ietvertajām vielām un, precīzāk, šīm vadlīnijām pievienoto direktora paziņojumu, kurā tiek norādīts, ka tās ir vienprātīgi apstiprinātas Eiropas Savienības/Eiropas ekonomikas zonas dalībvalstīs, Francijas iestādes ar šo

3 — Echa.europa.eu/documents/10162/13632/articles_lv.pdf.

paziņojumu informē uzņēmējus par Francijas izvēlēto interpretāciju *REACH* regulas 7. panta 2. punkta un 33. panta piemērošanai. Tās precizē, ka “izstrādājuma” jēdzienā ietilpst jebkurš priekšmets, kas atbilst “izstrādājuma” definīcijai *REACH* regulas izpratnē, proti, “objekts, kam izgatavošanā piešķir īpašu formu, virsmu vai struktūru, kas nosaka tā funkcijas vairāk nekā ķīmiskais sastāvs” (3. panta 3) punkts). Tādējādi izstrādājums var sastāvēt no viena vai vairākiem priekšmetiem, kas atbilst “izstrādājuma” definīcijai, un tātad katram no tiem ir piemērojamas 7. panta 2. punktā un 33. pantā paredzētās normas.”

III – Pamatlieta un lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

16. Pamatlietā divas Francijas komercsabiedrību apvienības vērsas pret ministra paziņojumu. Francijas *Conseil d'État* [Valsts Padome], kas izskata lietu, uzdod Tiesai šādu jautājumu:

“Vai no *REACH* regulas 7. panta 2. punkta un 33. panta izrietošie pienākumi ir piemērojami, ja “izstrādājums” šīs regulas izpratnē ir komplektēts no vairākiem elementiem, no kuriem katrs atbilst tajā sniegtajai “izstrādājuma” definīcijai, tikai attiecībā uz komplektēto izstrādājumu vai attiecībā uz katru atsevišķo elementu, kas atbilst “izstrādājuma” jēdziena definīcijai?”

17. Rakstveida apsvērumus iesniedza *Fédération des entreprises du commerce et de la distribution* [Komersabiedrību un izplatīšanas uzņēmumu apvienība] kopā ar *Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison* [Mājamatnieku un iekārtošanas veikalu apvienību] (turpmāk tekstā – “*FCD*” un “*FMB*”), Francijas Republika, Beļģijas Karaliste, Dānijas Karaliste, Vācijas Federatīvā Republika, Īrija, Grieķijas Republika, Austrijas Republika, Zviedrijas Karaliste, Norvēģijas Karaliste un Eiropas Komisija. Izņemot Grieķiju un Austriju, tās piedalījās arī 2015. gada 8. janvāra tiesas sēdē.

IV – Juridiskais vērtējums

18. Lai labāk izprastu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, vispirms prejudiciālais jautājums ir jāanalizē, ņemot vērā *REACH* regulas tiesiskā regulējuma kopsakaru (par to A sadaļā). Pēc tam ir jānoskaidro izstrādājuma jēdziens (par to B sadaļā) un ražotāju un importētāju pienākums ziņot *ECHA* saskaņā ar 7. panta 2. punktu (par to C sadaļā, 1) un 2) punkts), kā arī piegādātāju pienākums darīt zināmu informāciju saņēmējiem un patērētājiem saskaņā ar 33. pantu (par to C sadaļā, 3) punkts).

A – Par prejudiciālā jautājuma normatīvo kontekstu

19. Prejudiciālais jautājums ir saistīts ar *REACH* regulas tiesību normām par t.s. “ļoti lielas bažas izraisošām vielām”, kuru īpašības ir aprakstītas 57. pantā. Atbilstoši tam šīs vielas apdraud veselību, jo tās ir kancerogēnas, mutagēnas vai ir reproduktīvajai sistēmai toksiskas vielas (57. panta a)–c) punkts). Tās var nelabvēlīgi ietekmēt arī vidi, jo tās ir noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas vai ļoti noturīgas un ļoti bioakumulatīvas (57. panta d) un e) punkts). Atsevišķos gadījumos pietiek arī ar līdzvērtīgām īpašībām (57. panta f) punkts).

20. Šādas vielas ar komitoloģijas procedūrā pieņemtu Komisijas lēmumu var tikt iekļautas *REACH* regulas XIV pielikumā, kurā saskaņā ar jaunākajiem grozījumiem⁴ ir ietverta 31 viela⁵. Atbilstoši 56. pantam šajā pielikumā iekļauto vielu lietošanai parasti ir nepieciešama licence, kuru piešķir Komisija saskaņā ar 60.–64. pantu.

21. Tomēr šīs tiesību normas attiecas jau uz vielām, kas ir iekļautas t.s. kandidātu sarakstā attiecībā uz iekļaušanu pielikumā. Šādas vielas *ECHA* var apzināt saskaņā ar 59. pantā noteikto procedūru, ja tām piemīt ļoti lielas bažas izraisošu vielu īpašības. No kandidātu sarakstā iekļautajām vielām tiek izraudzītas vielas, kuru iekļaušana XIV pielikumā ir jāpārbauda rūpīgāk. Turklāt lietas dalībnieki, atbildot uz lūgumu sniegt paskaidrojumus tiesas sēdē, vienprātīgi norādīja, ka šīs kandidātvielas pēc iekļaušanas XIV pielikumā paliek kandidātu sarakstā.

22. Kandidātu sarakstā pēdējo reizi bija 155 vielas⁶. Iespējams, ka pastāv citas vielas ar šīm īpašībām⁷, taču, kamēr tās nav iekļautas kandidātu sarakstā, uz tām šis jautājums neattiecas⁸.

23. Saskaņā ar *REACH* regulas 7. panta 2. punktu izstrādājumu ražotājs vai importētājs ziņo *ECHA*, ja kandidātu sarakstā iekļautā viela šajos izstrādājumos ir tādā daudzumā, kas kopumā vienam ražotājam vai importētājam gadā pārsniedz vienu tonnu, un ir lielākā koncentrācijā par 0,1 masas procentu izteiksmē (*w/w*).

24. Turklāt *REACH* regulas 33. panta 1. punktā ir noteikts, ka tāda izstrādājuma piegādātājs, kura sastāvā ir kandidātviela, kas ir konstatēta lielākā koncentrācijā par 0,1 % (*w/w*), izstrādājuma saņēmējam dara zināmu pietiekamu informāciju, kas piegādātājam pieejama, lai izstrādājumu varētu droši lietot, vai vismaz vielas nosaukumu. Atbilstoši 2. punktam piegādātājs patērētājiem pēc to pieprasījuma dara zināmu tādu pašu informāciju.

25. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par koncentrācijas robežlieluma 0,1 masas procentu izteiksmē (*w/w*) izstrādājumā piemērošanu. Ir jānoskaidro, vai šis robežlielums izstrādājumiem, kuri savukārt sastāv no izstrādājumiem, ir jāpiemēro attiecībā uz visu izstrādājumu kopumā vai uz attiecīgajiem atsevišķajiem izstrādājumiem.

26. Vairākas dalībvalstis minēto apraksta, par piemēru izmantojot divriteni, kura plastmasas rokturi satur mikstinātājus, kas atrodas ļoti lielas bažas izraisošu vielu kandidātu sarakstā. Iespējams, ka daļas robežlielums attiecībā uz rokturiem būtu sasniegts, taču attiecībā uz visu divriteni iespējams, ka nē. Vēl kā piemērs ir minēti krēsli, kuru pārvalks satur kandidātvielas, vai lidmašīnas, kurās ir iebūvēti šādi krēsli.

B – Par izstrādājuma jēdzienu saskaņā ar *REACH* regulas 3. panta 3) punktu

27. Vairums lietas dalībnieces dalībvalstis balstās uz *REACH* regulas 3. panta 3) punktā ietverto definīciju. Atbilstoši tai “izstrādājums” ir objekts, kam izgatavošanā piešķir īpašu formu, virsmu vai struktūru, kas nosaka tā funkcijas vairāk nekā ķīmiskais sastāvs.

4 — Komisijas 2014. gada 14. augusta Regula (ES) Nr. 895/2014, ar ko groza XIV pielikumu Regulā (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 244, 6. lpp.).

5 — Eiropas Ķīmikāliju aģentūra 2014. gada 1. septembrī ir publicējusi ieteikumu projektu par citu 22 vielu iekļaušanu Regulas Nr. 1907/2006 XIV pielikumā (*Draft results of the 6th prioritisation of the SVHCs on the Candidate List with the objective to recommend priority substances for inclusion in Annex XIV*, http://echa.europa.eu/documents/10162/13640/prioritisation_results_6th_rec_en.pdf, apmeklēta 2014. gada 27. novembrī).

6 — <http://echa.europa.eu/candidate-list-table>, stāvoklis 2014. gada 16. jūnijā, apmeklēta 2014. gada 27. novembrī.

7 — Vairākas NVO ir izveidojušas sarakstus ar citām bažas izraisošām vielām, kas nākotnē varētu tikt iekļautas kandidātu sarakstā. Tā, piemēram, Starptautiskā Ķīmisko vielu sekretariāta t.s. *SIN List* ir iekļautas 830 vielas (sinlist.chemsec.org, apmeklēta 2014. gada 1. decembrī), Eiropas Arod biedrību konfederācijas 2010. gada sarakstā bija iekļautas 334 vielas (<http://www.etuc.org/press/reach-etuc-updates-its-priority-list-authorisation>, apmeklēta 2014. gada 1. decembrī).

8 — Skat. spriedumu *Rütgers Germany u.c./ECHA* (T-96/10, EU:T:2013:109, 34. punkts).

28. Pretēji Īrijas apgalvotajam, funkcijai nav jābūt autonomai, tātad jāraksturo priekšmets neatkarīgi no citiem priekšmetiem. Šādai nostājai formulējumā pamatojums nav rodams, un izstrādājuma jēdziena piemērojamība tiktu pārāk plaši ierobežota. Tas tādēļ, ka liela skaita priekšmetu funkcija var tikt īstenota tikai kopā ar citiem objektiem, vielām vai maisījumiem. Līdzās minētajiem rokturiem un krēslu apvalkiem būtu, piemēram, jāmin skrūves. Tomēr arī šādi objekti tiek laisti tirgū, lai citi tos varētu izmantot sarežģītāku izstrādājumu ražošanai, piemēram, divriteņu, krēslu vai lidmašīnu ražošanai.

29. Turpretim svina stienis vai plastmasas granulas⁹ nav izstrādājumi, bet gan vielas, tātad ķīmiski elementi un to savienojumi *REACH* regulas 3. panta 1) punkta izpratnē. To funkciju galvenokārt nenosaka to forma, virsma vai struktūra, bet gan to ķīmiskais sastāvs. Turklāt saskaņā ar 3. panta 2) punktu pastāv arī vairāku vielu maisījumi, piemēram, šķidrās krāsas un lakas.

30. Pilnības labad ir jānorāda, ka šajā gadījumā noskaidrojamais pienākums ziņot *ECHA* (*REACH* regulas 7. panta 2. punkts) un darīt zināmu informāciju saņēmējiem un patērētājiem (33. pants) atbilstoši 2. panta 5. un 6. punktam neattiecas uz pārtiku.

31. No definīcijas nevar tikt secināts, ka atsevišķs izstrādājums vairs nav izstrādājums, ja tas tiek savienots ar citiem atsevišķiem izstrādājumiem, lai izveidotu vienu izstrādājumu.

32. Tieši pretēji, kā, piemēram, uzsver Beļģija un Norvēģija, tikai *REACH* regulas 2. panta 2. punktā ir *expressis verbis* noteikts, kad izstrādājumi vairs nevar tikt uzskatīti par tādiem, proti, kad tie kļūst par atkritumiem Savienības tiesību izpratnē.

33. Pretēji Īrijas norādītajam, atsevišķs izstrādājums obligāti nezaudē tā funkciju arī tad, ja tas tiek izmantots galaizstrādājumā. Kā jau norādīts, atsevišķs izstrādājums savu funkciju pildīs tikai tad, kad būs iebūvēts galaizstrādājumā. Tā, piemēram, minēto rokturu funkcija izpaužas tādējādi, ka tie var tikt izmantoti kā divriteņa sastāvdaļas.

34. Tomēr atsevišķs izstrādājums, to iebūvējot, var iegūt arī citu formu, virsmu vai struktūru, kas maina tā funkciju. Tas, piemēram, var tikt attiecināts uz tekstilizstrādājumiem, kas varētu tikt izmantoti dažādos izstrādājumos. Šis funkciju potenciāls tiek būtiski ierobežots, ja tie – kā tas ir Beļģijas minētajā piemērā – tiek izmantoti par krēslu apvalkiem. Tomēr arī šāds savā funkcijā ierobežots atsevišķs izstrādājums parasti saglabā pastāvīgu funkciju, kas to atšķir no citiem atsevišķiem izstrādājumiem, kuri tiek izmantoti galaizstrādājumā. Krēsla apvalkam ir cita funkcija nekā citiem izmantotajiem atsevišķajiem izstrādājumiem, piemēram, polsterējumam, iespējami izmantotajām atsperēm vai krēsla karkasam.

35. Tikai tad, ja izstrādājums, to iebūvējot galaizstrādājumā, zaudē jebkādu savu formu, virsmu vai struktūru, kas nosaka tā funkcijas vairāk nekā ķīmiskais sastāvs, nav vairs iespējams identificēt atsevišķu izstrādājumu. Tāpēc saistībā ar šādiem iespējamiem piemēriem vienmēr būtu jāapsver, vai praksē šādiem gadījumiem būtu jābūt nelielai nozīmei, ja sākotnēji tie vispār ir bijuši izstrādājumi, nevis vielas.

36. Līdz ar to, kamēr atsevišķs izstrādājums, neraugoties uz iebūvēšanu galaizstrādājumā, saglabā savu formu, virsmu vai struktūru, kas nosaka tā funkcijas vairāk nekā ķīmiskais sastāvs, to ir jāturpina uzskatīt par izstrādājumu. Tādēļ izstrādājuma jēdziens kā tāds drīzāk liecina par to, ka, aprēķinot noteiktu vielu koncentrāciju, ir jāņem vērā atsevišķs izstrādājums, nevis galaizstrādājums.

9 — De.wikipedia.org/wiki/Kunststoffgranulat.

C – Par kopsakaru ar pienākumu darīt zināmu informāciju saskaņā ar REACH regulas 7. panta 2. punktu un 33. pantu

37. Tomēr izstrādājuma definīcija ir jāpiemēro kopsakarā ar īpašajiem pienākumiem, kas attiecas uz izstrādājuma ražotāju vai importētāju (REACH regulas 7. panta 2. punkts) vai piegādātāju (33. pants).

38. Komisija uzskata, ka šīs personas ražo, importē vai piegādā nevis atsevišķus izstrādājumus, bet gan visu attiecīgo izstrādājumu. Tādēļ arī kandidātvielu koncentrācija esot jānosaka attiecībā uz visu izstrādājumu.

39. Turpretim saskaņā ar pamatlietā apstrīdēto Francijas paziņojumu un vairāku citu dalībvalstu viedokli daļas robežlielums ir jāaprēķina attiecībā uz atsevišķajiem izstrādājumiem.

40. Tomēr šī viedokļu atšķirība attiecībā uz izstrādājumu ražotāju, importētāju un piegādātāju ir jānoskaidro atsevišķi.

1) Par izstrādājumu ražotāju REACH regulas 7. panta 2. punkta izpratnē

41. Pienākums paziņot ECHA saskaņā ar REACH regulas 7. panta 2. punktu, *pirmkārt*, ir izstrādājumu ražotājam. Saskaņā ar 3. panta 4) punktu izstrādājuma izgatavotājs ir fiziska vai juridiska persona, kas izgatavo vai komplektē izstrādājumu Kopienā.

42. Ja ražotājs galaizstrādājumu ražo vai komplektē, kombinējot atsevišķus izstrādājumus, tas nenozīmē, ka viņš ir ražojis vai komplektējis arī šos atsevišķos izstrādājumus. Uz darba dalīšanu balstītā ekonomikā drīzāk ir iespējams, ka galaizstrādājuma ražotājs nepieciešamās sastāvdaļas daļēji vai pilnīgi iegādājas no citiem ražotājiem. Minētie piemēri – divriteņi, krēsli, lidmašīnas un automašīnas – to labi parāda.

43. Taču ar jēdziena “ražotājs” burtisko nozīmi nebūtu saderīgi uzskatīt, ka galaizstrādājuma ražotājs ražo arī izmantotos atsevišķos izstrādājumus, ciktāl tos faktiski ir saražojusi vai sakomplektējuši citi ražotāji. Viņš var būt atsevišķu izstrādājumu ražotājs tikai tad, ja viņš pats tos ir ražojis vai sakomplektējis (no citiem atsevišķiem izstrādājumiem).

44. Līdz ar to tāda izstrādājuma ražotājam, kas sastāv no atsevišķiem izstrādājumiem, kuri, neraugoties uz to iebūvēšanu galaizstrādājumā, saglabā savu formu, virsmu vai struktūru un kurus tomēr ir ražojusi vai sakomplektējuši citi ražotāji, ir pienākums ziņot ECHA, ja viela, kas atbilst 57. pantā noteiktajiem kritērijiem un ir apzināta atbilstoši 59. panta 1. punktam, galaizstrādājumā ir lielākā koncentrācijā par 0,1 masas procentu izteiksmē (w/w).

45. Pretēji, piemēram, Francijas un Vācijas viedoklim, neraugoties uz minēto, ražotājiem nav jāuzliek pienākums paziņot par kandidātvielām izmantotajos atsevišķajos izstrādājumos. Tas tādēļ, ka ECHA, kā atzīst arī citi lietas dalībnieki, saņem šo informāciju bez galaizstrādājuma ražotāja iesaistīšanās. Proti, ja tie tiek ražoti vai importēti Savienībā, pienākums darīt zināmu informāciju ir atsevišķā izstrādājuma ražotājam vai, kā tiks izklāstīts turpinājumā, importētājam.

2) Par izstrādājumu importētāju REACH regulas 7. panta 2. punkta izpratnē

46. *Otrkārt*, saskaņā ar REACH regulas 7. panta 2. punktu izstrādājumu importētājam ir pienākums ziņot ECHA.

47. Atbilstoši REACH regulas 3. panta 11) punktam importētājs ir jebkura Savienībā reģistrēta fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par importu, t.i., par fizisku preču ieviešanu Savienības muitas teritorijā (3. panta 10) punkts).

48. Saskaņā ar šīs definīcijas formulējumu tāda galaizstrādājuma importētājs, kurš sastāv no atsevišķiem izstrādājumiem, kuri, neraugoties uz to iekļaušanu galaizstrādājumā, saglabā savu formu, virsmu vai struktūru, ir arī atsevišķo izstrādājumu importētājs. Kurai citai fiziskai vai juridiskai personai būtu jābūt atbildīgai par šo atsevišķo izstrādājumu fizisku ieviešanu Savienības muitas teritorijā?

49. Arī iepriekš izklāstītā ražotāja jēdziena interpretācija liecina par to, ka galaizstrādājuma importētājs ir jāuzskata par tā sastāvā esošo atsevišķo izstrādājumu importētāju. Tas tādēļ, ka, piemērojot šādu interpretāciju, ražotāja un importētāja jēdzieni viens otru papildina un nodrošina pilnvērtīgas informācijas sniegšanu *ECHA*. Tā saņem nepieciešamo informāciju par kandidātu sarakstā iekļauto vielu izmantošanu atsevišķajos izstrādājumos no faktiskajiem atsevišķo izstrādājumu ražotājiem Savienībā vai no importētājiem – gan tad, ja tie ir atsevišķo izstrādājumu importētāji, gan tad, ja tie ir tādu galaizstrādājumu importētāji, kas sastāv no atsevišķiem izstrādājumiem.

50. Komisijas, *FCD* un *FMB*, kā arī Īrijas un Grieķijas iebildumi minēto nevar atspēkot.

a) Par skaidra tiesiskā regulējuma neesamību

51. Komisija aizstāv viedokli, ka, ja likumdevējs būtu vēlējies noteikt importētāja pienākumu ziņot par atsevišķiem izstrādājumiem, tas to būtu izklāstījis skaidrāk, nekā tas ir darīts *REACH* regulas 7. panta 2. punktā. Tas izpaužoties, piemēram, ierobežojumos saskaņā ar XVII pielikuma 23. punkta 5.–7. apakšpunktu un XVII pielikuma 61. punktu, kuros arī ir paredzēti koncentrācijas robežlielumi, kuri *expressis verbis* attiecoties uz izstrādājumiem “vai sastāvdaļām”. Likumdošanas procedūrā pat esot bijuši vairāki priekšlikumi attiecībā uz atbilstošu formulējumu¹⁰, kas tomēr neesot tikuši atbalstīti.

52. Tomēr Dānija un Vācija pareizi norāda, ka nav jāveic salīdzinājums ar XVII pielikumu. Vismaz ierobežojumi attiecībā uz kadmiju saskaņā ar 23. punktu tika pārņemti no Direktīvas 76/769/EEK¹¹, kurā izstrādājuma jēdziens netika izmantots. Līdz ar to sastāvdaļu iekļaušanai bija nepieciešams skaidrs tiesiskais regulējums. Tam, ka likumdevējs, vēlāk papildinot XVII pielikumu, piemēram, ierobežojumu attiecībā uz dimetilfumarātu 61. punktā gadījumā ņēma vērā šo tiesiskā regulējuma praksi, nav īpašas nozīmes *REACH* regulas tiesību normu, kas nav tieši saistītas ar šo pielikumu, interpretācijā.

53. Attiecībā uz norādēm par priekšlikumiem likumdošanas procedūrā ir jāatzīst, ka *REACH* regulas 7. panta 2. punkta attiecināšana uz atsevišķiem izstrādājumiem varēja tikt reglamentēta skaidrāk. Tomēr šāda attiecināšana netika arī izslēgta. Līdz ar to precīzāka tiesiskā regulējuma neesamība var arī nozīmēt, ka priekšlikumi par precizējumiem tikuši uzskatīti par liekiem vai ka nevarēja tikt panākta vienošanās par vienu no abiem interpretācijas variantiem. Tādēļ arī šis arguments neliek importētāja jēdzienu interpretēt tik šauri, kā to piedāvā Komisija.

10 — Acimredzot Komisija atsauca uz Padomes Dokumenta Nr. 13788/2/04 REV 2 39. zemsvītras piezīmē norādīto Nīderlandes priekšlikumu, Padomes Dokumenta Nr. 5579/2/05 REV 2 57. zemsvītras piezīmē norādīto Zviedrijas priekšlikumu un 38. pieteikumu par grozījumu attiecībā uz ieteikumu saistībā ar Otro lasījumu Parlamentā, 2006. gada 13. oktobra dokuments Nr. A6-0352/2006.

11 — Padomes 1976. gada 27. jūlija Direktīva par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz dažu bīstamu vielu preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem (OV L 262, 201. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 13. nod., 3. sēj., 317.–319. lpp.)

b) Par tiesisko noteiktību

54. Minēto nemaina arī Īrijas atsaukšanās uz tiesisko noteiktību. Atbilstoši vispārīgajam tiesiskās noteiktības principam, kas ir Savienības tiesību pamatprincips, tiesību aktiem ir jābūt īpaši skaidriem un precīziem, lai personas varētu nepārprotami zināt savas tiesības un pienākumus un attiecīgi rīkoties¹².

55. Tiesiskās noteiktības princips tomēr neprasa, lai tiesību norma izslēgtu jebkādas šaubas par tās interpretāciju. Drīzāk jautājums ir par to, vai attiecīgais tiesību akts nav tik neskaidrs, ka ar pietiekamu pārliecību nav izslēdzamas iespējamās šaubas par apstrīdētā regulējuma piemērojamību vai saturu¹³. Taču šajā gadījumā tas ir iespējams, un to neapšaubā arī Īrija.

56. Turpretim nav skaidrs, kāpēc saskaņā ar tiesiskās noteiktības principu būtu jādod priekšroka vienam no abiem *REACH* regulas 7. panta 2. punkta interpretācijas variantiem attiecībā uz importētāju.

57. Es šo argumentu drīzāk saprotu tādējādi, ka grūtības, interpretējot *REACH* regulas 7. panta 2. punktu, būtu novērstas, ja *ECHA* vadlīnijām būtu saistošs spēks. Tas ir jāanalizē turpinājumā.

c) Par *ECHA* vadlīnijām

58. Pamatlietā strīdīgais Francijas paziņojums un lielākās daļas lietas dalībnieču dalībvalstu viedoklis ir pretrunā vadlīnijām, ko *ECHA* ar vairākuma dalībvalstu piekrišanu ir publicējusi¹⁴. Proti, saskaņā ar šīm vadlīnijām ir jāņem vērā koncentrācija galaizstrādājumā.

59. Tāpat kā citas *ECHA* vadlīnijas, arī šis teksts ir noderīgs attiecīgās tiesību normas izpratnei, it īpaši, ja tajā tiek atspoguļots savstarpēji saskanīgs Komisijas un dalībvalstu viedoklis. Arī *ECHA* sekretariāta uzdevums saskaņā ar 77. panta 2. punkta g) apakšpunktu ir sagatavot tehniskas un zinātniskas vadlīnijas 7. panta piemērošanai no izstrādājumu ražotāju un importētāju puses. Turklāt 77. panta 2. punkta k) apakšpunktā ir paredzēts sagatavot izskaidrojumus par šo regulu. Tomēr ar vadlīnijām Savienības tiesību normas nevar tikt interpretētas saistoši¹⁵.

60. Minēto nemaina arī Grieķijas uzsvērtā Savienības iestāžu plašā rīcības brīvība, novērtējot zinātniski un tehniski sarežģītus faktus. Tā gan ir jāpiešķir arī *ECHA*, piemēram, iekļaujot vielas kandidātu sarakstā atbilstoši *REACH* regulas 59. pantam¹⁶. Tomēr šajā gadījumā runa nav par faktu novērtējumu, bet gan par Savienības tiesību interpretāciju. Tas arī sarežģītu tiesību jautājumu gadījumā ietilpst Tiesas kompetencē.

61. To skaidri parāda arī attiecīgā norāde vadlīniju sākumlapā: “Taču atgādinām, ka *REACH* regulas teksts ir vienīgā autentiskā juridiskā atsauce un ka šajā dokumentā sniegtā informācija nav juridisks atzinums”.

62. Līdz ar to *ECHA* vadlīnijas nav saistošas.

12 — Spriedumi *IATA* un *ELFAA* (C-344/04, EU:C:2006:10, 68. punkts), kā arī *The International Association of Independent Tanker Owners* u.c. (C-308/06, EU:C:2008:312, 69. punkts).

13 — Spriedums *Belģija/Komisija* (C-110/03, EU:C:2005:223, 31. punkts).

14 — Skat. iepriekš, 13. punkts.

15 — Skat., piemēram spriedumus *Rohm Semiconductor* (C-666/13, EU:C:2014:2388, 25. punkts un tajā minētā judikatūra) par izskaidrojumiem par Komisijas izstrādāto kombinēto nomenklatūru, *Fish Legal* un *Shirley* (C-279/12, EU:C:2013:853, 38. punkts) par vadlīnijām par Orhūsas konvencijas transponēšanu un *Expedia* (C-226/11, EU:C:2012:795, 23. un nākamie punkti) par Komisijas Paziņojumu par maznozīmīgiem noligumiem, kas ievērojami neierobežo konkurenci atbilstīgi [EKL] 81. panta 1. punktam.

16 — Attiecīgi rīkojumu *Rütgers Germany* u.c./*ECHA* (C-290/13 P, EU:C:2014:2174), *Cindu Chemicals* u.c./*ECHA* (C-289/13 P, EU:C:2014:2175) un *Rütgers Germany* u.c./*ECHA* (C-288/13 P, EU:C:2014:2176) 25. punkts.

d) Par iekšējo tirgu

63. Saistībā ar *ECHA* vadlīnijām Komisija atsaucas arī uz ietekmi uz iekšējo tirgu. Tā ir iespējama, ja dalībvalstis atšķirīgi interpretē paziņošanas pienākumu saskaņā ar *REACH* regulas 7. panta 2. punktu un dažas no tām informācijas neesamības dēļ atbilstoši 5. pantam apdraud iespēju izstrādājumus laist tirgū.

64. Lai gan šādi riski iekšējam tirgum uzsver nepieciešamību atbildēt uz lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmu uzdoto jautājumu, tie nav arguments, lai *REACH* regulas 7. panta 2. punkts tiktu interpretēts noteiktā veidā.

e) Par samērīgumu

65. Komisija tomēr pienākumu ziņot par atsevišķo izstrādājumu sastāvā esošajām kandidātvielām uzskata par nesamērīgu.

66. Savienībai saskaņā ar LES 5. panta 1. punkta otro teikumu un 4. pantu ir jāievēro samērīguma princips, un tas ir viens no vispārīgajiem Savienības tiesību principiem. Atbilstoši tam Savienības iestāžu tiesību akti nevar pārsniegt to, kas ir atbilstoši un vajadzīgs, lai sasniegtu attiecīgajā tiesiskajā regulējumā izvirzītos mērķus, ņemot vērā, ka, ja ir iespēja izvēlēties starp vairākiem piemērotiem pasākumiem, ir jāizvēlas vismazāk apgrūtināošais un tā radītie traucējumi nedrīkst būt nesamērīgi ar sasniedzamajiem mērķiem¹⁷.

67. Importētāju pienākums ziņot *ECHA* par kandidātvielām, kas attiecīgajā daudzumā atrodas atsevišķajos izstrādājumos, kurus satur importētie izstrādājumi, ir piemērots ziņošanas pienākuma mērķu sasniegšanai. Ziņošana sniedz *ECHA* iespēju ņemt vērā attiecīgo vielu daudzumu un to izmantošanu, izdarot izvēli saskaņā ar *REACH* regulas 58. panta 3. punktu attiecībā uz vielām, par kurām Komisija nosaka pienākumu saņemt licenci. Paziņojums sniedz *ECHA* arī iespēju atbilstoši 7. panta 5. punktam prasīt reģistrācijas pieteikuma iesniegšanu par šīm vielām vai izteikt priekšlikumu attiecībā uz ierobežojumiem atbilstoši 69. pantam, kā tas ir paredzēts preambulas 29. apsvērumā.

68. Ziņošanas pienākums ir arī vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai. Nepaziņojot pastāvētu risks, ka *ECHA* netiek informēta par liela daudzuma ļoti lielas bažas izraisošu vielu – vairāk nekā vienas tonnas gadā vienam importētājam – lietošanu izstrādājumos.

69. Šajā ziņā ir jānoraida Komisijas, kā arī *FCD* un *FMB* arguments, ka tiesiskais regulējums nav jāattiecinā uz atsevišķiem izstrādājumiem, jo ar ierobežojumiem, licencēšanu vai dalībvalstu aizsardzības pasākumiem atbilstoši *REACH* regulas 129. pantam esot pietiekami nodrošināta vides un veselības aizsardzība. Tas tādēļ, ka ziņošanas *ECHA* mērķis tieši ir veicināt ierobežojumu vai licencēšanas nepieciešamības noskaidrošanu. Un nešķiet arī neiespējami, ka ziņošana *ECHA* būtu dalībvalstu aizsardzības pasākumu iemesls.

70. Tomēr Komisijas argumentācija ir vērsta uz to, ka ar ziņošanas par atsevišķiem izstrādājumiem pienākumu saistītās grūtības nav samērīgas ar izvirzītajiem mērķiem.

71. Tā šajā ziņā balstās uz importētāju grūtībām iegūt nepieciešamo informāciju no to piegādātājiem trešajās valstīs. Tie bieži nezinot, vai izstrādājumi satur kandidātvielas, jo attiecīgā informācija nav tikusi nodota tālāk pa to piegādātāju ķēdi trešajās valstīs. Daļēji attiecīgā informācija tiek uzskatīta arī par komercnoslēpumu.

17 — Spriedumi *Jippes* u.c. (C-189/01, EU:C:2001:420, 81. punkts), *S. P. C. M.* u.c. (C-558/07, EU:C:2009:430, 41. punkts), *Afton Chemical* (C-343/09, EU:C:2010:419, 45. punkts) un *Schaible* (C-101/12, EU:C:2013:661, 29. punkts).

72. Attiecīgi *FCD* un *FMB* uzsver izmaksas, kas saistītas ar izstrādājumu pārbaudi attiecībā uz kandidātvielu esamību un koncentrāciju. Viena apava pārbaude izmaksājot no EUR 2200 līdz 2400. Turpretim, ja būtu jāpārbauda apavā esošie atsevišķie izstrādājumi, izmaksas būtu EUR 22 800 apmērā.

73. Tomēr, kā, piemēram, norāda Vācija, nav skaidrs, vai ziņošanas pienākuma attiecināšana tikai uz galaizstrādājumiem tiešām samazina slogu. Tas tādēļ, ka tik un tā būtu jāpārbauda kandidātvielu koncentrācija katrā galaizstrādājumā. Attiecībā uz minēto *ECHA*, piekrītot vairākumam dalībvalstu, ierosina, ka importētājam vispirms būtu jānoskaidro koncentrācija visos sastāvā esošajos atsevišķajos izstrādājumos un pēc tam, izmantojot šos datus, jāaprēķina koncentrācija galaizstrādājumā¹⁸.

74. Taču, ja koncentrācija atsevišķajos izstrādājumos ir jānoskaidro tik un tā, nav skaidrs, kāpēc šīs informācijas sniegšana *ECHA* būtu saistīta ar pārmērīgām grūtībām. Gluži pretēji, kā norādījušas vairākas dalībvalstis, slogs tieši samazinās, ja informācijas sniegšana attiecas uz atsevišķiem komponentiem, jo nav precīzi jānoskaidro koncentrācija. Pietiek noskaidrot, vai koncentrācijas robežlielums un kopīgais daudzums nepārsniedz vienu tonnu gadā vienam importētājam. Turklāt, lai ziņotu, atbilstoši *REACH* regulas 7. panta 4. punkta f) apakšpunktam ir jānoskaidro vielas daudzuma diapazons, piemēram, 1–10 tonnas vai 10–100 tonnas (gadā).

75. *FCD* un *FMB*, Īrijas, kā arī Komisijas viedoklis drīzāk ir saprotams tikai tad, ja importētāji stingri neievēro *ECHA* vadlīnijas, bet gan balstās uz vairāk vai mazāk precīziem vērtējumiem, lai neziņotu. Komisija attiecībā uz skaidriem gadījumiem šādu rīcību, kam nav atrodams pamatojums *ECHA* vadlīnijās, pat *expressis verbis* piedāvāja tiesas sēdes laikā.

76. Tomēr ziņošanas pienākuma saskaņā ar *REACH* regulas 7. panta 2. punktu slogs var tikt atbilstoši novērtēts tikai tā tiesiskā regulējuma kopsakarā.

77. Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka vismaz zināma dubulta sloga uzlikšana tiek novērsta, jo ziņošanas pienākums atbilstoši *REACH* regulas 7. panta 6. punktam zūd, ja attiecīgo kandidātvielu attiecīgam lietošanas veidam jau ir reģistrējis pats importētājs vai kāds cits¹⁹.

78. Ja reģistrācija nav notikusi, ziņošana saskaņā ar *REACH* regulas 7. panta 2. punkta a) apakšpunktu ir nepieciešama tikai tad, ja viela attiecīgajos izstrādājumos ir tādā daudzumā, kas kopumā vienam importētājam gadā pārsniedz vienu tonnu. Līdz ar to runa ir par ievērojamu tādu kandidātvielu daudzumu, kurām ir ļoti lielas bažas izraisītu vielu īpašības. Ir arī jāsecina, ka attiecīgie importētāji importē salīdzinoši daudz izstrādājumu ar šo vielu vai maz izstrādājumu ar salīdzinoši lielu koncentrāciju.

79. Turklāt ziņošanas pienākums saskaņā ar *REACH* regulas 7. panta 3. punktu *nepastāv*, ja parastos vai loģiski prognozējamās lietošanas, arī apglabāšanas apstākļos izgatavotājs vai importētājs var novērst iedarbību uz cilvēkiem vai apkārtējo vidi. Atbilstoši tam šādos gadījumos izgatavotājs vai importētājs saņēmējam nodod attiecīgas instrukcijas par izstrādājumu.

80. Līdz ar to, arī aprēķinot koncentrāciju, izmantojot attiecīgos atsevišķos izstrādājumus, ziņošanas pienākums pastāv tikai tad, ja nevar izslēgt liela daudzuma tādu vielu iedarbību uz cilvēkiem vai apkārtējo vidi, kam ir ļoti lielas bažas izraisītu vielu īpašības.

18 — Skat. 13. punktā minētās vadlīnijas, 4.4. iedaļa.

19 — Skat. 13. punktā minētās vadlīnijas, 6.4. iedaļa.

81. Šajā situācijā atbilstoši augsta cilvēku veselības aizsardzības un vides aizsardzības līmeņa, kā arī piesardzības principa mērķim ir jāziņo ECHA, lai tā konkrētajā gadījumā var veikt nepieciešamos aizsardzības pasākumus saskaņā ar REACH regulu. Uz šiem mērķiem attiecas minētie REACH regulas 1. panta 1. un 3. punkts, kā arī preambulas 1., 3., 9. un 69. apsvērums, un tie izriet arī no LESD 9. un 11. panta un 191. panta 2. punkta, kā arī Pamattiesību hartas 35. un 37. panta.

82. Minētajam atbilst importētāju pienākums saskaņā ar REACH regulas 1. panta 3. punktu nodrošināt, ka tie laiž tirgū un lieto vielas, kas nelabvēlīgi neietekmē cilvēku veselību vai apkārtējo vidi. Tādēļ, ņemot vērā izklāstītos riskus un ziņošanas attiecināšanu tikai uz salīdzinoši lielu šo vielu daudzumu importu, no tiem drīkstētu prasīt nepieciešamās informācijas iegūšanu un ziņošanu ECHA.

83. Proti, ir jāpieņem, ka trešo valstu ražotāji, kas vēlas ražot ievērojamu izstrādājumu daudzumu Eiropas tirgum, sniegs importētājiem nepieciešamo informāciju par kandidātvielu esamību atsevišķajos izstrādājumos. Ja šiem ražotājiem tādēļ būtu jāizmanto informācija no to piegādes ķēdes trešajās valstīs, ar ziņošanas pienākumu REACH regulas standarti tiktu piemēroti pat ārpus Savienības.

84. Līdz ar to importētāju ziņošanas pienākumu saskaņā ar REACH regulas 7. panta 2. punktu noteikt, ņemot vērā kandidātvielu koncentrāciju atsevišķos izstrādājumos, nav nesamērīgi, bet gan pienācīgi.

f) Par iespējamu importētāju diskrimināciju

85. Šajā ziņā tiek norādīts arī uz iespējamu nevienlīdzīgu attieksmi pret importētājiem un Savienības ražotājiem, jo ražotāji varot ievērojami vieglāk saņemt nepieciešamo informāciju no Savienības piegādātājiem.

86. Tomēr ar ziņošanas pienākuma attiecināšanu tikai uz galaizstrādājumiem, kuros sasniegts koncentrācijas robežlielums, netiek novērsta šī nevienlīdzīgā attieksme, bet gan, labākajā gadījumā, samazināts piemērošanas gadījumu skaits.

87. Turklāt, saskaņā ar REACH regulas 7. panta 2. punktu attiecinot ziņošanas pienākumu tikai uz galaizstrādājumiem, Savienības ražotāji nonāktu nelabvēlīgā situācijā. Atsevišķo izstrādājumu ražotājiem un importētājiem saskaņā ar šo tiesību normu būtu pienākums ziņot, un tie attiecīgās izmaksas liktu segt saviem saņēmējiem – galaizstrādājumu ražotājiem. Tādēļ galaizstrādājuma ražošana Savienībā būtu mazāk izdevīga nekā tā importēšana.

88. Tiesa jau ir arī konstatējusi, ka, lai Savienībā nodrošinātu reālu konkurenci, importētājiem ir jābūt tādiem pašiem pienākumiem kā Savienības ražotājiem vai (vismaz) līdzīgiem pienākumiem, kuri rada tādas pašas izmaksas²⁰. Arī Savienības ražotāju aizsardzība pret nelabvēlīgu konkurences situāciju, kas varētu izrietēt no atšķirīgas importētāju pozīcijas, ir pieļaujams Savienības likumdevēja mērķis²¹.

89. Tādējādi arī sekas attiecībā uz Savienības importētājiem un ražotājiem neliedz noteikt ziņošanas pienākumu, pamatojoties uz kandidātvielu koncentrāciju atsevišķajos izstrādājumos.

20 — Spriedums S. P. C. M. u.c. (C-558/07, EU:C:2009:430, 60. punkts).

21 — Spriedums S. P. C. M. u.c. (C-558/07, EU:C:2009:430, 57. punkts).

g) Starpsecinājums

90. Līdz ar to tāda galaizstrādājuma importētājam, kas sastāv no atsevišķiem izstrādājumiem, kuri, neraugoties uz to iebūvēšanu galaizstrādājumā, saglabā savu formu, virsmu vai struktūru, ir pienākums ziņot *ECHA*, ja viela, kas atbilst *REACH* regulas 57. pantā noteiktajiem kritērijiem un ir apzināta atbilstoši 59. panta 1. punktam, atsevišķā izstrādājumā ir lielākā koncentrācijā par 0,1 masas procentu izteiksmē (*w/w*).

3) Par izstrādājumu piegādātājiem *REACH* regulas 33. panta izpratnē

91. Saskaņā ar *REACH* regulas 33. pantu tāda izstrādājuma piegādātājs, kura sastāvā ir kandidātviela lielākā koncentrācijā par 0,1 % (*w/w*), izstrādājuma saņēmējam, kā arī patērētājam pēc tā pieprasījuma dara zināmu pietiekamu informāciju, kas piegādātājam pieejama, lai izstrādājumu varētu droši lietot, un vismaz vielas nosaukumu.

92. *REACH* regulas 3. panta 33) punktā izstrādājuma piegādātāja jēdziens ir definēts ļoti plaši. Atbilstoši tam ar to tiek saprasts izgatavotājs vai importētājs, kā arī izplatītājs vai citi piegādes ķēdes dalībnieki, kas laiž izstrādājumu tirgū. 3. panta 12) punktā ir ietverta arī plaša laišanas tirgū definīcija, proti, ar to tiek saprasta darbība, ar ko par samaksu vai bez maksas trešajai personai piegādā vai dara pieejamu [izstrādājumu].

93. Šīs plašās definīcijas liecina par interpretāciju, atbilstoši kurai visa izstrādājuma piegādātājs ir arī to sastāvā esošo atsevišķo izstrādājumu piegādātājs, kas, neraugoties uz iebūvēšanu galaizstrādājumā, saglabā savu formu, virsmu vai struktūru. Definīcijas drīzāk būtu jāinterpretē sašaurināti, lai piegādātāja pienākumi tiktu vērtēti, ņemot vērā tikai kandidātvielu koncentrāciju galaizstrādājumā.

94. Arī iepriekš izklāstītā *REACH* regulas 7. panta 2. punkta interpretācija attiecībā uz importētājiem būtībā liecina par to, ka piegādātāju pienākums darīt zināmu informāciju ir jāvērtē, ņemot vērā kandidātvielu koncentrāciju atsevišķajos izstrādājumos.

a) Par atšķirībām starp *REACH* regulas 33. pantu un 7. panta 2. punktu

95. Pienākums darīt zināmu informāciju saskaņā ar *REACH* regulas 33. pantu dažos svarīgos aspektos tomēr atšķiras no ziņošanas pienākuma saskaņā ar 7. panta 2. punktu.

96. Galvenā atšķirība ir tāda, ka informācija par kandidātvielām netiek sniegta *ECHA*, bet gan izstrādājumu saņēmējiem vai patērētājiem. Līdz ar to pastāv iespēja, ka tie ļoti lielas bažas izraisošas vielas esamības dēļ neiegādāsies izstrādājumu. It īpaši patērētāju gadījumā nevar tikt izslēgta situācija, ka šāds lēmums balstīsies uz nepareizu ar vielu saistītā riska novērtējumu.

97. Tomēr patērētāju informēšana nav negatīvas paziņošanas pienākuma sekas, kas to padarītu par nesamērīgu. Gluži pretēji, tā atbilst saskaņā ar Pamattiesību hartas 38. pantu un LESD 169. panta 1. punktu sasniedzamajam augstajam patērētāju tiesību aizsardzības līmenim, kas atbilstoši pēdējai minētajai tiesību normai it īpaši ietver patērētāja tiesības uz informāciju. Tas ir *expressis verbis* atzīts *REACH* regulas preambulas 56. un 117. apsvērumā. Iespējami patērētāju nepareizi vērtējumi piegādātājiem ir jāatspēko, sniedzot atbilstošu izskaidrojumu par riskiem, kas ir saistīti ar sastāvā esošajām vielām.

98. Vācija arī pareizi uzsver, ka paziņošanas pienākuma radītais pamudinājums pēc iespējas atteikties no ļoti lielas bažas izraisošām vielām atbilst tiesību normu par šīm vielām mērķiem. *REACH* regulas 55. pantā *expressis verbis* ir noteikts, ka šī tiesiskā regulējuma mērķis ir šīs vielas pakāpeniski aizvietot ar piemērotām alternatīvām vielām vai tehnoloģijām, ja to darīt ir pamatoti no ekonomikas un tehnoloģiju viedokļa.

99. Attiecībā uz saņēmēju informēšanu ir jāpiemēro tas pats, kas attiecībā uz patērētājiem, jo patērētāji var saņemt informāciju tikai tad, ja tā iepriekš ir tikusi izplatīta piegādes ķēdē.

100. Kā norāda vairākas dalībvalstis, nebūtu atbilstoši šīs informācijas izplatīšanu piegādes ķēdē pārtraukt tikai tādēļ, ka atsevišķs izstrādājums tiek iebūvēts galaizstrādājumā un koncentrācijas robežlielums 0,1 % (*w/w*) galaizstrādājumā vairs netiek sasniegts. Arī slogs piegādātājiem tādējādi būtiski nemazinātos.

101. Taču pastāv arī atšķirības attiecībā uz ziņošanas pienākumu saskaņā ar *REACH* regulas 7. panta 2. punktu, kas ar 33. pantā noteikto paziņošanas pienākumu saistīto slogu varētu būtiski palielināt.

102. Vispirms trūkst *REACH* regulas 7. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētā tonnāžas robežlieluma – viena tonna gadā vienam piegādātājam. Līdz ar to pienākums darīt zināmu informāciju jau var rasties ievērojami mazāka darījumu skaita gadījumā. Tam it īpaši ir nozīme, importējot izstrādājumus. Kamēr lielāka daudzuma gadījumā šķiet iespējami, ka trešo valstu ražotāji vai piegādātāji sniedz nepieciešamo informāciju, tas varētu būt jo apšaubamāk, ja importētie daudzumi ir mazāki.

103. Turklāt pienākums darīt zināmu informāciju nezūd, ja parastos vai loģiski prognozējamos lietošanas, arī apglabāšanas apstākļos piegādātājs var novērst iedarbību uz cilvēkiem vai apkārtējo vidi, kā tas ir paredzēts *REACH* regulas 7. panta 3. punktā attiecībā uz ziņošanu *ECHA*. Tādējādi ar pienākumu darīt zināmu informāciju tiktu radīts slogs, lai gan vielas iedarbība nav sagaidāma.

104. Visbeidzot, pienākums darīt zināmu informāciju saskaņā ar *REACH* regulas 33. pantu nav atkarīgs arī no tā, vai attiecīgā kandidātviela jau ir reģistrēta attiecīgai lietošanai. Var būt gadījumi, kad, lai sasniegtu 7. panta 2. punkta mērķus, nav jānoskaidro, vai izstrādājums tiešām satur kandidātvielu, jo lietošanas iespējamība šādos izstrādājumos jau būtībā ir tikusi reģistrēta. Tomēr atbilstoši 33. pantam šāds fakts konstatējums būtu nepieciešams.

105. Šie aspekti, pienākumu darīt zināmu informāciju attiecinot tikai uz gadījumiem, kad koncentrācijas robežlielums tiek sasniegts galaizstrādājumā, tiek apskatīti tikai netieši.

106. Pirmkārt, arī attiecībā uz pienākumu darīt zināmu informāciju saskaņā ar *REACH* regulas 33. pantu ir spēkā secinājums, ka atbilstoši *ECHA* vadlīnijām koncentrācija galaizstrādājumā ir jāaprēķina, pamatojoties uz koncentrāciju sastāvā esošajos atsevišķajos izstrādājumos. Ja piegādātājs izmantotu šo pieeju, saņēmēja informēšana par kandidātvielām atsevišķajos izstrādājumos radītu gandrīz nepārvaramu slogu.

107. Otrkārt, ir arī iespējams, ka galaizstrādājumi, kuros tiek sasniegts koncentrācijas robežlielums, tiek importēti tikai nelielos daudzumos vai iedarbības risks šo izstrādājumu gadījumā var tikt izslēgts. Nav saprotams, kāpēc šajos gadījumos pienākumam darīt zināmu informāciju būtu jābūt samērīgākam nekā attiecībā uz atsevišķiem izstrādājumiem.

108. Būtiskākās Komisijas un Īrijas aizstāvētās interpretācijas sekas ir tādas, ka minētās negatīvās sekas rodas mazākā skaitā gadījumu. Tomēr var rasties situācija, kad viens un tas pats atsevišķais izstrādājums rada pienākumu darīt zināmu informāciju, ja tas tiek piegādāts kā atsevišķs izstrādājums, kamēr pēc tā iebūvēšanas galaizstrādājumā par to vairs nav jāsniedz informācija. Šāda situācija būtu īpaši neapmierinoša, ja galaizstrādājuma piegādātājs ir saņēmis nepieciešamo informāciju no atsevišķā izstrādājuma piegādātāja un tādēļ būtu sagaidāms, ka tā tiek darīta zināma galaizstrādājuma saņēmējiem vai patērētājiem.

b) Par *REACH* regulas 33. panta interpretāciju, ņemot vērā samērīguma principu

109. Tomēr ir iespējams *REACH* regulas 33. pantu atbilstoši principam par informācijas sniegšanu piegādes ķēdē interpretēt tā, ka tiek novērsts nesamērīgs informēšanas pienākums.

110. Gan saņēmējiem, gan patērētājiem piegādātājs saskaņā ar *REACH* regulas 33. pantu dara zināmu pietiekamu informāciju, kas tam pieejama, lai izstrādājumu varētu droši lietot, un vismaz vielas nosaukumu.

111. Sākotnēji šis tiesiskais regulējums – vismaz pamatojoties uz atsevišķām valodu redakcijām, kā, piemēram, vācu un angļu, – var tikt saprasts tādējādi, ka piegādātājam jebkurā gadījumā – arī ja tam nav pieejama šī informācija – ir jādara zināms vismaz attiecīgās kandidātvielas nosaukums. Ja piegādātājs par to nevar saņemt pietiekamu informāciju no sava piegādātāja, tam būtībā atbilstoši minētajam būtu jāpārbauda izstrādājums attiecībā uz to, vai tas nesatur kandidātvielas attiecīgā koncentrācijā.

112. Šāds noskaidrošanas pienākums šķiet it īpaši problemātisks, ja iedarbība var tikt izslēgta, kā arī tādu izstrādājumu gadījumā, kas tiek piegādāti īpaši mazos daudzumos.

113. Tomēr visi lietas dalībnieki, atbildot uz attiecīgu lūgumu sniegt paskaidrojumus, būtībā atbalstīja šo interpretāciju. Šajā ziņā tie balstījās uz izpratni, ka piegādātājam ir jābūt zināmai nepieciešamajai informācijai, lai ievērotu *REACH* regulas 33. pantā ietvertās prasības, un tā nepieciešamības gadījumā jāiegūst.

114. Taču nesamērīga piegādātāju apgrūtināšana tiktu novērsta, ja arī attiecībā uz vielas nosaukuma paziņošanu pastāvētu nosacījums, ka piegādātājam ir zināma šī informācija. Šī interpretācija nav pretrunā *REACH* regulas 33. panta formulējumam. Drīzāk informāciju par nosaukumu var saprast kā piemēru informācijai par izstrādājuma drošu lietošanu. Tomēr šī informācija ir jādara zināma tikai tad, ja tā ir pieejama. Pamatojoties uz 33. panta franču valodas redakciju, šī interpretācija ir pat pieņemamāka nekā vielas nosaukuma pieprasīšana informācijas neesamības gadījumā.

115. Ievērojot *REACH* regulas 7. panta 2. punktā un 33. pantā ietvertās prasības piegādes ķēdē, izstrādājumu piegādātājam būtu zināms vielas nosaukums, ja *ECHA* būtu tikusi darīta zināma vielas esamība.

116. Turklāt, ja netiktu piemērots *REACH* regulas 7. panta 2. punkts, piegādātājiem būtu jābūt pieejamai informācijai par kandidātvielām izstrādājumos, ciktāl tie ir ražoti Savienībā. Tas tādēļ, ka ražotājiem būtu jābūt zināmam, vai kandidātvielas sastāvā ir nepieciešamajā koncentrācijā. Tādēļ šo informāciju varētu bez grūtībām darīt zināmu saņēmējiem un patērētājiem.

117. Turpretim ir jāpieņem, ka mazāka daudzuma izstrādājumu importētājiem bieži nav informācijas par kandidātvielām.

118. Turklāt šī informācija nebūtu noteikti pieejama, ja ziņošana *ECHA* importa gadījumā atbilstoši *REACH* regulas 7. panta 3. vai 6. punktam nav notikusi, jo importētājs ir varējis novērst iedarbību vai kandidātviela jau ir tikusi reģistrēta lietošanai šādos izstrādājumos. Šādos gadījumos, lai piemērotu 7. panta 2. punktu, nav noteikti jānoskaidro, vai viela patiešām ir izstrādājuma sastāvā.

119. Sākotnēji šķiet, ka pastāv risks, ka šī *REACH* regulas 33. panta interpretācija būtiski ierobežotu šīs tiesību normas praktisko iedarbību. Protams, importētu izstrādājumu piegādātāji sākotnēji, iespējams, tiktu lielā mērā atbrīvoti no pienākuma darīt zināmu informāciju par kandidātvielu esamību sastāvā.

120. Tomēr šī pienākuma neattiecināšana nevarētu būt tik plaša, ka piegādātāji, nezinot par šādu esamību sastāvā, varētu apgalvot, ka izstrādājumi nesatur kandidātvielas. Tiem būtu vismaz jāatzīst, ka tie nav saņēmuši informāciju par šādu esamību sastāvā.

121. Turklāt informācijas par kandidātvielām neesamība nenozīmē, ka piegādātāji var ignorēt iespējamus riskus. Proti, kā, piemēram, norāda Komisija, pastāv citas tiesību normas par izstrādājumu drošību, piemēram, attiecībā uz patēriņa produktiem Direktīva 2001/95/EK par produktu vispārēju drošību²². Nodrošinot produktu kvalitāti saskaņā ar šīm citām tiesību normām, piegādātājiem, ņemot vērā kandidātvielu esamību sastāvā, būtu jāsamazina riski un konkrētajā gadījumā jāsaņem attiecīga informācija, kas tiem ir jāzina zināma piegādes ķēdē. Turpretim, ja iespējamā kandidātvielu esamība sastāvā nav saistīta ar riskiem, ir saprotams, ka šāda informēšana nav nepieciešama. Līdz ar to, piemērojot šādas citas tiesību normas par produktu drošību, tiek ņemti vērā iespējamie riski, kas – kā uzsver vairāki lietas dalībnieki – netiek ņemti vērā ar pienākumu darīt zināmu informāciju saistītajos nosacījumos.

122. Līdz ar to saskaņā ar šo interpretāciju pienākums darīt zināmu informāciju saskaņā ar *REACH* regulas 33. pantu būtu plašāks par ziņošanas pienākumu saskaņā ar 7. panta 2. punktu, taču tādējādi nebūtu uzlikts pārmērīgs slogs, jo attiecīgā informācija nebūtu jāiegūst speciāli informēšanas pienākuma mērķiem, bet gan būtu jau zināma.

c) Starpsecinājums

123. Tādēļ tāda izstrādājuma piegādātājam, kas sastāv no atsevišķiem izstrādājumiem, kuri, neraugoties uz to iebūvēšanu galaizstrādājumā, saglabā savu formu, virsmu vai struktūru, ir pienākums informēt saņēmējus un pēc pieprasījuma patērētājus atbilstoši *REACH* regulas 33. pantam par vielu, kas atbilst 57. pantā noteiktajiem kritērijiem un ir apzināta atbilstoši 59. panta 1. punktam, ja tā atsevišķajā izstrādājumā ir lielākā koncentrācijā nekā 0,1 masas procentu izteiksmē (*w/w*) un piegādātājam ir pieejama attiecīgā informācija.

V – Secinājumi

124. Tādēļ ierosinu Tiesai uz lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu sniegt šādu atbildi:

- 1) ja pārējie *REACH* regulas 7. panta 2. punktā ietvertie nosacījumi ir izpildīti:
  - a) tāda galaizstrādājuma ražotājam, kas sastāv no atsevišķiem izstrādājumiem, kuri, neraugoties uz to iebūvēšanu galaizstrādājumā, saglabā savu formu, virsmu vai struktūru, bet kurus ir saražojuši vai sakomplektējuši citi ražotāji, ir pienākums ziņot *ECHA*, ja viela, kas atbilst 57. pantā noteiktajiem kritērijiem un ir apzināta atbilstoši 59. panta 1. punktam, galaizstrādājumā ir lielākā koncentrācijā par 0,1 masas procentu izteiksmē (*w/w*), kā arī
  - b) tāda galaizstrādājuma importētājam, kas sastāv no atsevišķiem izstrādājumiem, kuri, neraugoties uz to iebūvēšanu galaizstrādājumā, saglabā savu formu, virsmu vai struktūru, ir pienākums ziņot *ECHA*, ja viela, kas atbilst 57. pantā noteiktajiem kritērijiem un ir apzināta atbilstoši 59. panta 1. punktam, atsevišķajā izstrādājumā ir lielākā koncentrācijā par 0,1 masas procentu izteiksmē (*w/w*);

22 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 3. decembra direktīva (OV 2002, L 11, 4. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā, 15. nod., 6. sēj., 447.–462. lpp.).

- 2) tāda galaizstrādājuma piegādātājam, kas sastāv no atsevišķiem izstrādājumiem, kuri, neraugoties uz to iebūvēšanu galaizstrādājumā, saglabā savu formu, virsmu vai struktūru, ir pienākums informēt saņēmējus un pēc pieprasījuma patērētājus atbilstoši *REACH* regulas 33. pantam par vielu, kas atbilst 57. pantā noteiktajiem kritērijiem un ir apzināta atbilstoši 59. panta 1. punktam, ja tā atsevišķajā izstrādājumā ir lielākā koncentrācijā nekā 0,1 masas procentu izteiksmē (*w/w*) un piegādātājam ir pieejama attiecīgā informācija.